

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. II.
Diversa.

Non facietis deos argenteos, nec deos aureos. Ex. 20. 23. Philo Hebr. l. 1. de Mona. Figuratè docens divinos honores non convenire divitijs : feruntur enim ultro citroque ventorum in morem.

Statuerunt eam juxta Dagon. 1. Reg. 5. 2. Quis? & qualis Dagon? Fuit præcipuus Philistinorum Deus. Derivant aliqui Dagon à *Daga*, id est, *piscis*, quòd idolum hoc piscis figuram haberet. Cum enim Philisthæi essent accolæ maris, piscationi dabant operam : ideoque fabricarunt, & coluerunt Dagon, quasi piscium, & piscationis, præsidem. Lyran. Abulens., Serarius &c. censent Dagon esse Venerem. Cornelius in 1. Reg. 5. 2.

Amantissima eorum non proderunt eis. II. 44. 9. Tropologicè idolum avari est pecunia, ut ait Sanct. Paulus. Idolum gulosi est venter; idolum superbi est honor. Cornelius hic.

In Beelzebub principe demoniorum. Luc. 11. 15. Beelzebub, juxta S. Hier. Eccl. 10. idem est, quod habens muscas, vel vir muscarum, aut idolum muscarum : quia propter victimarum sanguinem, multæ in illius fano muscæ. Idololatæ, qui in suis sacrificijs à muscis vexabantur; ad abigendas, colebant Deum Beelzebub. Corn. in Ex. 27.

§. III.
Miscellanea.

Arripiens, vitulum - contrivit usq; ad pulverem &c. Ex. 32. 20. Olearter : crediderim, quòd, ut eis idololatria nauferet, induceret, voluit ut pulveribus idoli sui satiarentur. Sic permittit Deus, ut peccatores suis peccatis repleantur; ut ea postea evomant, & fastidiant. S. Hieron. ep. 12. ad Gaudentium : cupientibus Ægyptias carnes; usque ad nauseam, & vomitum, præbuit examini : coturnicum; ut eas postea satiati contemnerent.

Simulachra gentium argentum, & aurum. Psalm. 113. 4. &c. Licet inventantur & ænea, & lignea, simulachra; utilibus tamen illud elegit, quòd gentilitas judicabat reverentius adorandum : ut erubesceret, colere viliora; quorum & pretiosa probantur irrita. Casiodorus in Pf. 112.

Principale crimen generis humani, summus Sæculi reatus, tota causa Judicij, idololatria. Tertullianus l. de Idol. initiò.

In templo cordis tui non statuas statuas Dagon cum arca sanctificationis; non filium Veneris, cum Filio Virginis; non Beelzebub cum JESU. Petrus Cellens. l. de panib. cap. 4.

Vide tit. Dij.

TITULUS III.
JEJUNIUM.§. I.
Symbola, & Similitudines.

Inane, & cavum intrinsecus facies illud. Ex. 27. 8. Non solidum, sed inane. Concavum altare, est cor poenitentis, ubi debet immolari sacrificium laudis, quòd quidem non debet esse solidum, id est, delicijs plenum; sed inane, & concavum, id est, poenitentia, & jejuniò, attenuatum, S. Bonavent. diat. sal. c. 15. de Jejun.

Dies Sabbathi, id est, requies Domini. Deut. 5. 14. Sit jejuniùm Sabbatum nostrum, & laborum requies; qui per totum annum ministrantibus servis continui sunt; Isidorus Clarus. l. 1. Or. 8.

Præcidit lignum, & misit illud. 4. Reg. 6. 6. Admirandum spectaculum in cœlis est Monachus super terram, angelicam degens vitam. Lignum aridum, ex mandato Elia ferrum securis de profundo aquæ extraxit : corpus autem Monachi, quòd jejuniò exaruit, animam de profundo sursum attollit. S. Ephrem. Paræn. 1.

Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum. Matth. 6. 17. & faciem tuam lava. S. Zeno l. de jejun : habet etiam sacramenti plurimum modus ipse; quò ad jejunandum

instituimur, & formamur. Aquæ, & olei, usus aliquem Sacramentalem ritum innuunt Baptismi : quò denotatur gratiæ eminentia, quæ per jejuniùm comparatur.

§. II.
Jejunij præstantia.

Sancti estote. Levit. 11. 44. id est mundi. Nota : temperantia, & abstinentia à cibis vetitis, vocatur hic Sanctitas, id est, puritas : quia cibi vetiti censentur immundi, polluti, & execrabiles, ac comedentem contaminare. Ità Sanct. Bernardus f. 22. in Cant. Cornelius hic.

Cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Matth. 4. 2. Quia sic videt jugiter jejunantem, proclamat, si *Filius Dei es.* S. Chrysol. f. 13.

Nisi per orationem, & jejunium. Matth. 17. 20. Perpende hinc, quanti fiat à Deo jejunium; ex hoc, quòd ad opera ardua jejunij concursum requiri explicavit. Cajetan. hic.

Adversarius inimicus in promptu est; jejunemus, ut vincamus. Solent homines, quotiescunque necessitatem diquam arduam patiuntur, ad maximas gentes, auxilij causâ, declinare legatos. Nos, quòd est melius, legationem ad Deum